

Bruxelles, den 25. maj 2021
(OR. en)

Interinstitutionel sag:
2018/0196(COD)

8851/21
ADD 1 REV 1

CODEC 710
SOC 282
PECHE 157
CADREFIN 246
JAI 558
SAN 299
COH 6

I/A-PUNKTSNOTE

fra:	Generalsekretariatet for Rådet
til:	De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet
Vedr.:	Udkast til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (førstebehandling) – Vedtagelse af Rådets førstebehandlingsholdning og Rådets begrundelse = Erklæringer

Erklæring fra Ungarn

Proceduren for vedtagelse af forordningerne om samhørighedspolitikken er nået et vigtigt skridt videre. Ungarn finder det nødvendigt at gentage sin tidligere erklæring om repræsentation og fortolkning af "køn" (gender) i disse forordninger.

Ligestilling mellem kvinder og mænd er nedfældet i Den Europæiske Unions traktater som en grundlæggende rettighed. Ungarn sikrer ligestilling mellem kvinder og mænd inden for rammerne af landets nationale retssystem i overensstemmelse med internationalt bindende menneskerettighedsinstrumenter og inden for rammerne af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier og principper.

Ungarn fortolker af disse grunde begrebet "køn" som seksuelt køn i overensstemmelse med artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Ungarn er desuden overbevist om, at det i disse lovgivningsdokumenter ikke er hensigtsmæssigt at definere, hvad "køn" omfatter.

Ungarn fortolker i overensstemmelse med dette og sin nationale lovgivning begrebet "køn" som seksuelt køn og begrebet "ligestilling mellem kønnene" som ligestilling mellem mænd og kvinder i forordningerne. For så vidt angår opdelingen af data mener Ungarn, at første linje i bilag I og bilag II til ESF+-forordningen (og ligeledes fodnote 27 i bilag III til FRO-forordningen) bør finde anvendelse og henvise til begrebet "køn" og parentesens som helhed og ikke blot en af de opførte underkategorier.

Eftersom medlemsstaterne har enekompetence til at fastsætte, hvad begrebet "køn" omfatter, bør de relevante betragtninger, artikler, bilag og fodnoter forstås som en henvisning til begrebet "køn" fortolket i overensstemmelse med national lovgivning.

Erklæring fra Malta

Malta hilser den formelle vedtagelse af forordningen om fælles bestemmelser velkommen. Malta beklager ikke desto mindre, at investeringer i vejrelateret infrastruktur tildeles en klimaneutral bidragskoefficient og ikke får samme vægtning som jernbanetransport. Denne situation vil uvægerligt stille medlemsstater uden mulighed for et jernbanetransportsystem i en ugunstig situation.

Da Malta er en lille ømedlemsstat uden mulighed for jernbaner, og hvor massetransportsystemer ikke er mulige, er det nødvendigt for Malta at opgradere vejene på samme måde som investeringer i jernbaner er påkrævede for de medlemsstater, der vil øge deres andel af jernbanetransport. Malta minder om, at dets særlige nationale forhold og dets begrænsede potentiale for emissionsreduktion gør investering i mere effektiv vejinfrastruktur, sammen med elektrificering af køretøjer, til en af Maltas få vigtige muligheder for fortsat at bygge videre på en holistisk tilgang til dekarbonisering og fremskridt hen imod klimaneutralitet. De samme nationale forhold er også den primære medvirkende årsag til, at der ikke findes jernbaner.

Dette har også konsekvenser for planlægningen af projekter og fleksibiliteten i programmeringen. Da bilag I ikke tager højde for Maltas specifikke forhold og begrænsninger, vil Malta skulle kumulere alle projekter for at nå de fastsatte mål. Dette begrænser muligheden for at skræddersy projekter til Maltas specifikke behov, hvilket giver få muligheder for andre projekter. Malta opfordrer derfor Kommissionen til at udvise den nødvendige fleksibilitet i forbindelse med planlægningen og programmeringen af fondene i betragtning af sagens unikke karakter.

Erklæring fra Polen

Ligestilling mellem kvinder og mænd er nedfældet i Den Europæiske Unions traktater som en grundlæggende rettighed. Polen sikrer ligestilling mellem kvinder og mænd inden for rammerne af det polske nationale retssystem i overensstemmelse med internationalt bindende menneskerettighedsinstrumenter og inden for rammerne af Den Europæiske Unions grundlæggende værdier og principper. Polen vil derfor tolke udtryk med ordet "køn" (gender) som ligestilling mellem kvinder og mænd i overensstemmelse med artikel 8 i TEUF.

Erklæring fra Irland

Irland støtter Rådets førstebehandlingsholdning vedrørende alle de forordninger, der indgår i lovgivningspakken om samhørighed efter 2020. Irland noterer sig artikel 80 i forordningen om fælles bestemmelser (ST 6674/21 + ADD 1 + ADD 2) om ordninger med én enkelt revision og beklager forbindelsen mellem deltagelse i EPPO og adgang til en forenklet revision. I betragtning af landets common law-system deltager Irland ikke i EPPO og kan derfor ikke benytte sig af disse forenklede revisionsordninger. Irland mener, at dette er i modstrid med princippet om ligebehandling af medlemsstaterne og princippet i artikel 327 i TEUF, ifølge hvilket forstærket samarbejde skal respektere ikkedeltagende medlemsstaters kompetencer, rettigheder og forpligtelser .

Erklæring fra Kommissionen

Vedrørende udligning af forfinansiering:

FFR-forordningens betalingslofter tog hensyn til den antagelse, at al forfinansiering ville blive udlignet årligt. Kommissionen mener, at den enighed, som medlovgiverne har nået om forordningen om fælles bestemmelser, kan medføre en overskridelse af de gældende FFR-lofter for betalingsbevillinger under hensyntagen til de forventede betalingsprofiler. Dette kan medføre et betalingsefterslæb i anden halvdel af næste periode.

Vedrørende struktureret dialog under Midlertidige foranstaltninger til anvendelse af fondene som reaktion på exceptionelle eller usædvanlige omstændigheder:

De af medlovgiverne vedtagne bestemmelser kræver, at Kommissionen straks orienterer Parlamentet og Rådet om vurderingen af situationen vedrørende de exceptionelle og usædvanlige omstændigheder. Medlovgiverne kræver også, at Kommissionen straks orienterer dem om den påtænkte opfølgning gennem midlertidige foranstaltninger til anvendelse af fondene og tager behørigt hensyn til de holdninger, der er fremsat, og de synspunkter, som udtrykkes gennem den strukturerede dialog, som Kommissionen kan indbydes til af Parlamentet eller Rådet.

De pågældende krav er ikke i overensstemmelse med artikel 291, stk. 2 og 3, i TEUF eller med komitologiforordning nr. 182/2011, som ikke fastsætter nogen inddragelse af Parlamentet og Rådet i kontrollen med udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen. De kan resultere i situationer, hvor Kommissionens gennemførelsesbeføjelser vil blive begrænset. Derfor kan Kommissionen kun opfylde disse krav, for så vidt som de ikke indvirker på dens gennemførelsesbeføjelser, da de er reguleret i henhold til artikel 291 i TEUF og komitologiforordning nr. 182/2011.

Disse bestemmelser må under ingen omstændigheder gentages i en anden retlig ramme uden exceptionelle og usædvanlige omstændigheder.

Vedrørende yderligere foranstaltninger til beskyttelse af EU-budgettet og Next Generation EU mod svig og uregelmæssigheder ved at kræve obligatorisk anvendelse af et enkelt dataminingværktøj, som Kommissionen leverer:

I den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan hen imod indførelse af nye egne indtægter, skal Kommissionen i henhold til punkt 30-33 stille et integreret og interoperabelt informations- og

overvågningssystem til rådighed, herunder et enkelt datamining- og risikovurderingsværktøj, til vurdering og analyse af de påkrævede data med henblik på medlemsstaternes generelle anvendelse. De tre institutioner aftalte ydermere at samarbejde loyalt i forbindelse med lovgivningsproceduren vedrørende de relevante basisretsakter for at sikre opfølgning på Det Europæiske Råds konklusioner fra juli 2020 vedrørende dette element.

Kommissionen mener, at den enighed, der blev nået mellem EU-lovgiverne i henhold til artikel 69, stk. 2 (Medlemsstaternes ansvarsområder), om obligatorisk anvendelse af et enkelt dataminingværktøj og om indsamling og analyse af data om støttemodtagernes reelle ejere, ikke er tilstrækkelig til at øge beskyttelsen af EU-budgettet og Next Generation EU mod svig og uregelmæssigheder og til at sikre en effektiv kontrol af interessekonflikter, uregelmæssigheder, spørgsmål om dobbeltfinansiering og kriminel misbrug af midlerne. Den tilgang, som medlovgiverne nåede til enighed om i forordningen om fælles bestemmelser, afspejler derfor ikke i tilstrækkelig grad ambitionerne og ånden i den interinstitutionelle aftale.

Vedrørende beskyttelse af EU-budgettet gennem anvendelse af en procentuel tilbageholdelse af betalinger til programmer under delt forvaltning:

Kommissionen mener, at medlovgivernes enighed om at nedsætte tilbageholdelsessatsen for betalinger under delt forvaltning fra 10 % til 5 % skaber en øget risiko for, at der fra EU-budgettet betales beløb, der er berørt af uregelmæssigheder.

For at minimere denne risiko vil Kommissionen gøre passende brug af afbrydelser og suspensioner af betalinger til programmer, når den mener, at tilbageholdelsessatsen på 5 % er utilstrækkelig til at dække beløbet for eventuelle uregelmæssigheder.